ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1962

Vyhlásené: 30.01.1962 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

8

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotníctva, Štátneho úradu sociálneho zabezpečenia a Ústrednej rady odborov

z 9. januára 1962,

ktorou sa upravuje spoločné uplatňovanie nárokov na náhradu nákladov liečebnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia a rozhodovanie o nich (vyhláška o regresných náhradách)

Ministerstvo zdravotníctva, Štátny úrad sociálneho zabezpečenia a Ústredná rada odborov v dohode s ministerstvami financií, dopravy a spojov, s ostatnými zúčastnenými ústrednými úradmi a s Ústredným sväzom výrobných družstiev podľa § 23 ods. 1 zákona č. 150/1961 Zb. o náhradách pri úrazoch a chorobách z povolania (ďalej len „zákon“) a podľa zásad schválených vládnym uznesením z 24. novembra 1961 ustanovujú:

Prvý oddiel
Všeobecné ustanovenia

§ 1

V záujme zlepšovania starostlivosti o bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci, o bezpečnosť v doprave a dodržiavanie pravidiel socialistického spolunažívania a v záujme dôsledného, sústavného a účinného boja proti úrazom a chorobám z povolania sa zjednocuje uplatňovanie náhrad nákladov liečebnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia, ktoré vznikli z dôvodu úrazu alebo choroby z povolania, ako aj rozhodovanie o týchto náhradách.

§ 2

Spoločným uplatňovaním nárokov na náhradu nákladov liečebnej starostlivosti a dávok nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia podľa § 17 až 19 zákona (ďalej len „regresné nároky“) sa poverujú ústavy národného zdravia (oddiel druhý).

§ 3

O regresných nárokoch rozhodujú okresné národné výbory (oddiel tretí).

Druhý oddiel
Hlásenie, zisťovanie a uplatňovanie regresných nárokov

§ 4

(1) Podkladom pre zisťovanie a uplatňovanie regresných nárokov sú hlásenia podávané podľa ustanovení ďalších odsekov o poškodeniach na zdraví alebo o smrti, ku ktorým došlo následkom úrazov pracovných aj nepracovných alebo chorôb z povolania (ďalej len „úraz“).

(2) Zdravotnícke zariadenia ohlasujú úrazy občanov, ktorých prijali do liečenia z dôvodu úrazu, a v hlásení uvedú aj príčinu úrazu (spravidla podľa zistenia u liečeného občana).

(3) Závodné (miestne) výbory základných organizácií Revolučného odborového hnutia, prípadne nimi splnomocnené komisie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, ako aj závodní dôverníci podávajú hlásenia o všetkých úrazoch, ktoré boli dôvodom pre poskytnutie niektorej dávky nemocenského poistenia v podniku. V hlásení odborové orgány uvedú zistené príčiny a okolnosti, za ktorých došlo k úrazu a kto podľa ich názoru zodpovedá za úraz; ak ide o pracovný úraz alebo o chorobu z povolania, uvedú najmä, či k nim došlo tým, že v podniku neboli dodržané povinnosti vyplývajúce z predpisov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci alebo záväzné pokyny dané podniku orgánmi štátneho odborného dozoru alebo orgánmi dozoru nad bezpečnosťou a ochranou zdravia pri práci. Odborové orgány sa v hlásení tiež vyjadria, či odporúčajú uplatnenie regresného nároku.

(4) Hlásenia o úrazoch, ktoré boli dôvodom pre poskytnutie niektorej dávky nemocenského poistenia vo výrobnom družstve, podáva predstavenstvo výrobného družstva, prípadne jeho komisia starostlivosti o pracujúcich. Ustanovenia predchádzajúceho odseku platia pre ne obdobne.

(5) Vyššie odborové orgány a inšpektori bezpečnosti práce ustanovení pri nich podávajú hlásenia o pracovných úrazoch a o chorobách z povolania, na vyšetrovaní ktorých sa zúčastnia, a podajú v nich aj rozbor zistených príčin úrazu. To platí aj pre iné orgány zaoberajúce sa vyšetrovaním úrazov a zisťovaním ich príčin (pre obvodné banské úrady, pre Ústav technického dozoru a jeho inšpektoráty, pre okresné a miestne národné výbory, pokiaľ ide o úrazy v jednotných roľníckych družstvách a pod.).

(6) Orgány Verejnej bezpečnosti podávajú hlásenia o úrazoch, o ktorých konali vyšetrenia; uvedú v nich najmä stručný popis nehody a najdôležitejšie okolnosti potrebné pre uplatnenie regresného nároku.

(7) Hlásenia podľa predchádzajúcich odsekov podávajú orgány povinné hlásením bez zbytočných prieťahov okresnému ústavu národného zdravia, v obvode ktorého došlo k úrazu, prípadne inému ústavu národného zdravia, príslušnému pre uplatnenie regresného nároku (§ 6).

§ 5

(1) Zdravotnícke zariadenia hlásia ústavu národného zdravia príslušnému pre uplatnenie regresných nárokov okrem údajov uvedených v § 4 údaje potrebné pre výpočet nákladov liečenia, a to ihneď po skončení liečenia. Orgány uskutočňujúce nemocenské poistenie, prípadne zabezpečenie v chorobe (orgány Revolučného odborového hnutia, výrobného družstevníctva a národných výborov) hlásia takto výšku vyplatených dávok nemocenského poistenia (zabezpečenia) ihneď po skončení výplaty a orgány sociálneho zabezpečenia výšku priznaných dávok dôchodkového zabezpečenia ihneď po právoplatnosti rozhodnutia o ich priznaní.

(2) Orgány uvedené v odseku 1 sú povinné ihneď hlásiť aj každú zmenu hlásených skutočností, najmä pri dávkach dôchodkového zabezpečenia každé právoplatné zvýšenie, zníženie alebo

zastavenie výplaty dávok; túto povinnosť však orgány sociálneho zabezpečenia nemajú, ak regresný nárok za dávky dôchodkového zabezpečenia bol vyrovnaný kapitálovou hodnotou.

§ 6

(1) Regresný nárok uplatňuje, pokiaľ v ďalších odsekoch nie je ustanovené inak, okresný ústav národného zdravia, v obvode ktorého došlo k úrazu, ktorý je dôvodom pre regresný nárok.

(2) Namiesto okresného ústavu národného zdravia uvedeného v odseku 1 uplatňuje regresný nárok

a) okresný ústav národného zdravia, v ktorom sa sústredilo základné liečenie, ak ústav uvedený v odseku 1 poskytol len prvú pomoc,

b) okresný ústav národného zdravia, v ktorom pri hromadnom úraze bola do ošetrovania prijatá väčšina zranených, a to za všetkých takto zranených,

c) závodný ústav národného zdravia, ak bol uplatňovaním regresných nárokov poverený riaditeľom svojho príslušného okresného ústavu národného zdravia, a to v rozsahu tohto poverenia.

(3) Ak ide o regresný nárok, ktorý by mal ústav národného zdravia uplatniť sám proti sebe, alebo ak ide o regresný nárok proti okresnému národnému výboru, zariadením ktorého ústav národného zdravia je, poverí krajský národný výbor uplatnením takého regresného nároku niektorý iný ústav národného zdravia.

(4) Krajský národný výbor, prípadne Ministerstvo zdravotníctva môže výnimočne poveriť uplatňovaním regresných nárokov ústav národného zdravia, ktorý by pre to nebol podľa predchádzajúcich odsekov príslušný, ak jestvujú na to zvláštne závažné dôvody.

§ 7

(1) Ústav národného zdravia pripravuje podklady pre rozhodovanie o regresných nárokoch. Pritom dbá, aby skutkový stav bol zistený čo najpresnejšie a najúplnejšie.

(2) Pre zistenie skutkového stavu je ústav národného zdravia oprávnený požadovať od organizácií aj občanov oznamovanie potrebných údajov, konať vyšetrenia v organizáciách a na iných miestach a vyžadovať si odborné vyjadrenia.

§ 8

(1) Po zistení skutkového stavu a iných potrebných podkladov oznámi ústav národného zdravia organizácii alebo občanovi zodpovednému z regresného nároku dôvod a výšku požadovanej náhrady a vyzve ich, aby do určitého termínu zaplatili, prípadne písomne uznali regresný nárok čo do dôvodu i do výšky, alebo aby sa v tomto termíne vyjadrili k požiadavke a jej podkladom.

(2) Ak organizácia alebo občan v určenom termíne nezaplatili, prípadne písomne neuznali čo do dôvodu i do výšky záväzkov na regresnú náhradu, ak neplnia uznaný záväzok alebo žiadajú o zníženie alebo odpustenie náhrady, uplatní ústav národného zdravia regresný nárok u rozhodujúceho orgánu (§ 11).

(3) Ústav národného zdravia môže sám bez uplatnenia u rozhodujúceho orgánu:

a) odložiť prípady, ktoré podľa hlásení alebo výsledkov vyšetrenia zrejme nezakladajú regresný nárok,

b) povoliť občanovi, ktorý písomne uznal záväzok na regresnú náhradu čo do dôvodu i do výšky, na jeho žiadosť primerané splátky, nie však na čas dlhší než tri roky; ak občan žiada o

povolenie splátok na dlhšie obdobie, predloží ústav národného zdravia vec rozhodujúcemu orgánu na rozhodnutie o regresnom nároku aj o splátkach.

(4) Ústav národného zdravia vedie podľa došlých hlásení a výsledkov konania evidenciu regresných nárokov; jej súčasťou je aj úschova hlásení a podkladov, umožňujúca riadnu kontrolu odložených prípadov.

Tretí oddiel
Rozhodovanie o regresných nárokoch

§ 9

(1) Pre rozhodovanie o regresných nárokoch okresné národné výbory zriaďujú regresné komisie ako užšie komisie pri svojich zdravotníckych komisiách. Ak to rozsah rozhodovania o regresných nárokoch vyžaduje, zriadi okresný národný výbor v potrebnom počte viac regresných komisií.

(2) Regresné komisie v spolupráci s ostatnými orgánmi a zložkami okresného národného výboru a v súčinnosti s okresnou odborovou radou sledujú tiež vývoj úrazovosti v okrese a prerokúvajú odstraňovanie nedostatkov v bezpečnosti a ochrane zdravia zistených pri rozhodovaní o regresných nárokoch. Na základe získaných skúseností predkladajú zdravotníckej komisii okresného národného výboru návrhy a námety na zlepšenie stavu bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a bezpečnosti v doprave a podávajú jej zprávy o svojej činnosti.

§ 10

(1) Predsedom regresnej komisie je poslanec okresného národného výboru - člen zdravotníckej komisie. Ďalšími členmi regresnej komisie sú: zástupca Revolučného odborového hnutia, zástupca štátnej zdravotníckej správy, zástupca sociálneho zabezpečenia a zástupca štátnej finančnej správy.

(2) Predsedu a ostatných členov regresnej komisie a ich náhradníkov volí okresný národný výbor. Pritom dbá, aby za predsedu bol podľa možnosti zvolený poslanec, ktorý je členom Revolučného odborového hnutia. Zástupcu Revolučného odborového hnutia v komisii volí na návrh okresnej odborovej rady.

(3) Regresná komisia je schopná rokovať a rozhodovať, ak je prítomný predseda, zástupca Revolučného odborového hnutia a jeden z ďalších členov (náhradníkov) komisie.

(4) Ak je zriadených viac regresných komisií, ich členovia (náhradníci) môžu byť priberaní k rokovaniu a rozhodovaniu v ktorejkoľvek regresnej komisii tak, aby v nej boli zastúpené všetky zložky uvedené v odseku 1. Všetky regresné komisie v okrese možno tiež zvolávať na spoločné zasadania, na ktorých sa prerokúvajú úlohy uvedené v § 9 ods. 2, jednotný postup a iné zásadné otázky.

(5) Ak sa rozhoduje o regresnom nároku z pracovného úrazu alebo choroby z povolania, môže regresná komisia prizvať na rokovanie tiež zástupcov Revolučného odborového hnutia, prípadne výrobného družstevníctva, z výrobného (pracovného) odboru, do ktorého spadá organizácia, v ktorej došlo k úrazu.

§ 11

(1) Regresná komisia rozhoduje

a) o regresných nárokoch, ktoré uplatnil ústav národného zdravia alebo o ktorých regresná komisia začala konanie z vlastného popudu, a schvaľuje pokonávky o nich; pritom tiež

rozhodne, či uplatňovaná náhrada má sa znížiť alebo odpustiť (§ 13 a 14), prípadne povolí na jej zaplatenie primerané splátky,

b) o znížení alebo odpustení regresných náhrad už právoplatne priznaných.

(2) Okresný národný výbor môže poveriť odbor zdravotníctva, aby rozhodoval namiesto regresnej komisie, ak ide

a) o regresné nároky menšieho rozsahu (spravidla do sumy 500 Kčs),

b) o regresné nároky už písomne uznané čo do dôvodu i výšky,

c) o regresné nároky, o ktorých bolo čo do dôvodu už právoplatne rozhodnuté (§ 16).

(3) O dodatočnom povolení splátok náhrad už právoplatne priznaných rozhoduje finančný odbor okresného národného výboru, u ktorého sa regresný nárok účtuje.

(4) Pre konanie a rozhodovanie je miestne príslušný orgán toho okresného národného výboru, v obvode ktorého pôsobí ústav národného zdravia príslušný v danom prípade pre uplatnenie regresného nároku (§ 6).

§ 12

Účastníkmi konania o regresných nárokoch sú ústav národného zdravia príslušný pre uplatňovanie regresného nároku a organizácia alebo občan, proti ktorým sa regresný nárok uplatňuje.

§ 13

Ak zodpovedá za úraz organizácia, prizná sa regresný nárok v celej výške, ktorá podľa práva patrí. Náhradu možno znížiť len celkom výnimočne, ak sa za to prihovárajú zvláštne okolnosti hodné mimoriadneho zreteľa.

§ 14

(1) Ak občan zodpovedá za úraz, ktorý spôsobil úmyselne alebo v opilosti alebo ak zodpovedá za úraz podľa predpisov o zodpovednosti z prevádzky dopravných prostriedkov, prizná sa regresný nárok v plnej výške, ktorá podľa práva patrí.

(2) Ak nejde o prípad uvedený v odseku 1, výška náhrady, ktorú je občan povinný uhradiť z jedného regresného prípadu, určí sa tak, aby neprekročila sumu 10 000 Kčs. Pri určení výšky náhrady sa berie do úvahy výška skutočných nákladov na liečebnú starostlivosť a na dávky nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia, spoločenský význam prípadu a pomery zodpovedného občana, najmä jeho pomer k práci a spoločenskému vlastníctvu, jeho osobné vlastnosti a hospodárske pomery, ako aj prípadné ďalšie záväzky, ktoré mu z toho istého dôvodu vznikli voči iným oprávneným; pritom treba dbať, aby výška náhrady bola úmerná miere zodpovednosti občana a aby sa zachoval výchovný účel regresného nároku.

(3) Regresný nárok voči občanovi možno znížiť, prípadne odpustiť, ak občanova povinnosť náhrady sa svojimi dôsledkami dotýka aj výživy a životného postavenia toho, kto bol úrazom postihnutý (napríklad ak ide o regresný nárok proti živiteľovi rodiny, ktorý spôsobil úraz člena svojej rodiny); regresné nároky uvedené v odseku 1 možno znížiť z iných príčin len celkom výnimočne, ak sa za to prihovárajú zvláštne okolnosti hodné mimoriadneho zreteľa.

§ 15

(1) O odvolaniach proti rozhodnutiam o regresných nárokoch rozhoduje zdravotnícka komisia okresného národného výboru. Okresný národný výbor môže poveriť regresnú komisiu, aby namiesto zdravotníckej komisie rozhodla o odvolaniach proti rozhodnutiam odboru zdravotníctva okresného národného výboru vydaným podľa § 11 ods. 2.

(2) Ak rozhodnutie o regresnom nároku vyžaduje osobitné odborné posúdenie a ak vec z tejto stránky nebola dostatočne osvetlená už v doterajšom konaní, odvolací orgán si zaobstará odborné vyjadrenie orgánu národného výboru vyššieho stupňa, prípadne iného orgánu (napr. vo veciach bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vyjadrenie orgánov vykonávajúcich dozor nad bezpečnosťou pri práci, orgánov odborného technického dozoru alebo orgánov hygienickej a protiepidemickej služby, v dopravných veciach vyjadrenie orgánov Verejnej bezpečnosti).

§ 16

Ak regresná komisia rozhodla o niektorej časti regresného nároku a ak rozhodnutie o nej je už právoplatné, je toto rozhodnutie záväzné aj pre rozhodovanie o ostatných jeho častiach plynúcich z toho istého právneho dôvodu.

§ 17

(1) Organizácii, ktorá bola uznaná za povinnú uhradiť regresný nárok, sa uloží uhradiť tiež náklady vzniknuté dokazovacím konaním a náklady potrebné pre účelné uplatnenie regresných nárokov. Ak mala organizácia so svojimi námietkami čiastočný úspech a ak nejde len o úspech nepatrný, uloží sa jej uhradiť len pomerný diel týchto nákladov.

(2) Občanovi, ktorý bol uznaný povinným uhradiť regresný nárok, sa uloží v primeranej výške úhrada nákladov uvedených v odseku 1, ak tieto náklady vznikli jeho zavinením alebo ak ide o prípad uvedený v § 14 ods. 1.

§ 18

Orgány rozhodujúce o regresnom nároku môžu už pred začatím konania alebo v jeho priebehu urobiť v nevyhnutnom rozsahu opatrenia potrebné pre zabezpečenie účelu konania, najmä nariadiť zabezpečenie vecí potrebných na vykonanie dôkazu.

Štvrtý oddiel
Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia

§ 19

(1) Sadzby náhrad nákladov liečebnej starostlivosti pre regresné účely sa určujú:

a) za ambulantné liečenie sumou 5 Kčs za každý deň pracovnej neschopnosti (dni ústavnej alebo kúpeľnej starostlivosti sa odpočítajú). Pri ambulantnej starostlivosti bez súvislosti s pracovnou neschopnosťou sa počíta 20 Kčs za každú ordináciu alebo návštevu. V zubnej starostlivosti sa okrem toho za protetické práce z drahého kovu počíta cena voľného drahého kovu, pokiaľ nebola uhradená liečeným občanom;

b) za ústavnú starostlivosť (s výnimkou kúpeľnej starostlivosti) sumou 60 Kčs za každý ošetrovací deň bez ohľadu na druh zdravotníckeho zariadenia, v ktorom bola táto starostlivosť poskytnutá;

c) za kúpeľnú starostlivosť pri ústavnom liečení podľa určených cien liečebných pobytov, inak podľa určených cien liečebných výkonov poskytovaných v kúpeľných organizáciách;

d) za dopravu chorého alebo zdravotníckeho pracovníka k chorému sanitnými vozidlami sumou 2 Kčs za každý ubehnutý kilometer; na vzdialenosť menšiu než 6 km jednotnou sumou 13 Kčs.

(2) V sadzbách uvedených v odseku 1 je zahrnutá náhrada všetkých bežných a mimoriadnych úkonov, ako aj všetkých liekov a bežných ortopedických pomôcok poskytnutých či priamo alebo na základe lekárskeho predpisu. Za liečebné a ortopedické pomôcky, ktoré nie sú bežné (napr. protézy končatín, vozíky pre chorých), ako aj za iné služby, najmä aj za fyzikálnu liečbu a za iné úkony poskytované mimo ordinácie sa počíta náhrada podľa príslušných cenníkov alebo sadzobníkov, prípadne vo výške skutočne poskytnutého príspevku. Náklady dopravy chorých inými dopravnými prostriedkami ako sanitnými vozidlami sa nahrádzajú vo výške skutočne vyplatených súm.

§ 20

Regresné nároky priznané rozhodnutím alebo schválenou pokonávkou a regresné nároky uznané podľa § 8 účtujú finančné odbory príslušných okresných národných výborov (§ 11 ods. 4); rozhodnutia a pokonávky aj vykonávajú. Ak sa neplní regresný nárok iba uznaný, postúpi sa vec ústavu národného zdravia na uplatnenie pred rozhodujúcim orgánom.

§ 21

Náhrady z regresných nárokov sa platia na účet príslušných okresných národných výborov v Štátnej banke československej; sú priamym príjmom okresných národných výborov a účtujú sa na kapitole „Všeobecná pokladničná správa“.

§ 22

Pokiaľ sa konanie o regresných nárokoch v tejto vyhláške neupravuje odchylne, platia pre ne všeobecné predpisy o správnom konaní pred národnými výbormi.

§ 23

Uplatňovanie regresných nárokov spravuje a metodicky vedie Ministerstvo zdravotníctva v súčinnosti so Štátnym úradom sociálneho zabezpečenia a Ústrednou radou odborov.

§ 24

V uplatňovaní a vymáhaní regresných nárokov, o ktorých bolo pred 1. februárom 1962 začaté konanie pred súdom, pokračujú orgány dosiaľ príslušné. Tieto orgány dokončia tiež vyšetrenia o regresných nárokoch z úrazov, ktoré im boli ohlásené pred 1. februárom 1962, a vyzvú zodpovednú organizáciu alebo občana k zaplateniu náhrady; prípady, v ktorých zodpovedná organizácia alebo občan v určenom termíne požadovanú náhradu nezaplatí alebo písomne neuzná čo do dôvodu a výšky alebo uznaný záväzok neplní, odovzdajú príslušnému ústavu národného zdravia na konanie podľa tretieho oddielu.

§ 25

Táto vyhláška sa nevzťahuje na regresné nároky podľa zákona č. 32/1957 Zb. o nemocenskej starostlivosti v ozbrojených silách a podľa zákona č. 33/1957 Zb. o sociálnom zaopatrení príslušníkov ozbrojených síl, uplatňované orgánmi a zariadeniami Ministerstva národnej obrany a Ministerstva vnútra.

§ 26

Predpisy, podľa ktorých možno zjednodušeným spôsobom prerokúvať a vyrovnávať regresné nároky proti osobám, ktoré sú poistené u Štátnej poisťovne pre prípad svojej zodpovednosti, nie sú dotknuté.*)

§ 27

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. februárom 1962.

Minister zdravotníctva:

Plojhar v. r.

Predseda Štátneho úradu sociálneho zabezpečenia:

Erban v. r.

Predseda Ústrednej rady odborov:

Zupka v. r.

*) Vládne uznesenie z 9. marca 1960 č. 201/1960.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.